ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សេចក្តីព្រាង

រដ្ឋសភា	
ឆ្លង	តំរោងច្បាប់លើកទី...២............ ថ្ងៃទី.០៤..ខែ[illegible]ឆ្នាំ២០១០

ច្បាប់

ស្តីពី

ការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

មាតិកា

ជំពូកទី១ : បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ..១
មាត្រា ១ : គោលបំណង..១
មាត្រា ២ : គោលដៅ..១
មាត្រា ៣ : វិសាលភាព..១
មាត្រា ៤ : និយមន័យ..១
ជំពូកទី២ : ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៤
មាត្រា ៥ : ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៤
ផ្នែកទី១ : ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៤
មាត្រា ៦ : ការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៤
មាត្រា ៧ : អាណត្តិ ការដកចេញពីតំណែង និងការជំនួសតំណែង..៥
មាត្រា ៨ : ការជ្រើសតាំងប្រធាននិងអនុប្រធាន..៥
មាត្រា ៩ : ឋានៈរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៦
មាត្រា ១០ : ភារកិច្ចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៦
ផ្នែកទី២ : អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៦
មាត្រា ១១ : ការបង្កើតអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៦
មាត្រា ១២ : លក្ខណសម្បត្តិនៃប្រធាននិងអនុប្រធានអង្គភាព
ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៧
មាត្រា ១៣ : ភារកិច្ចរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៧
មាត្រា ១៤ : មន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៨
មាត្រា ១៥ : បណ្តាញនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៨
ជំពូកទី៣ : ថវិកានិងធនធានរបស់ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៩
មាត្រា ១៦ : ថវិកានិងធនធានរបស់ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..៩
ជំពូកទី៤ : ការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល..៩
មាត្រា ១៧ : សមាសភាពបុគ្គលដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល..៩
មាត្រា ១៨ : របបប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល..១០
មាត្រា ១៩ : ជនផ្សេងទៀតដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល..១០
មាត្រា ២០ : ការរក្សាទុកឯកសារប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល..១១

ជំពូកទី៥ : នីតិវិធីអនុវត្តចំពោះបទល្មើសពុករលួយនិងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច............ ១១

មាត្រា ២១ : នីតិវិធីសម្រាប់អនុវត្តចំពោះបទល្មើសពុករលួយ.. ១១

មាត្រា ២២ : មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសពុករលួយ........................ ១១

មាត្រា ២៣ : ការផ្តល់នីតិសម្បទាចំពោះមន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ....... ១២

មាត្រា ២៤ : សម្បថ.. ១២

មាត្រា ២៥ : អំណាចស៊ើបអង្កេតរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ................ ១២

មាត្រា ២៦ : បុព្វសិទ្ធិពិសេសរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ.................... ១៣

មាត្រា ២៧ : បុព្វសិទ្ធិរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយទាក់ទងនឹង
ការតាមដាន.. ១៤

មាត្រា ២៨ : បុព្វសិទ្ធិរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយទាក់ទងនឹងការបង្កក
ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គល.. ១៤

មាត្រា ២៩ : បុព្វសិទ្ធិរបស់អង្គភាពក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអាជ្ញាធរ
សាធារណៈ ១៤

មាត្រា ៣០ : ការចាប់យក.. ១៥

មាត្រា ៣១ : នីតិវិធីនៅចំពោះមុខតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ... ១៥

ជំពូកទី៦ : បទល្មើសពុករលួយនិងទោស.. ១៥

មាត្រា ៣២ : បទល្មើសពុករលួយដែលមានបញ្ញត្តនៅក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ.......................... ១៥

មាត្រា ៣៣ : បទស៊ីសំណូកនៃមន្ត្រីសាធារណៈបរទេសឬមន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិ
សាធារណៈ.. ១៦

មាត្រា ៣៤ : បទសូកប៉ាន់ចំពោះមន្ត្រីសាធារណៈបរទេសឬមន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិ
សាធារណៈ.. ១៦

មាត្រា ៣៥ : បទរំលោភអំណាច.. ១៦

មាត្រា ៣៦ : បទមានទ្រព្យសម្បត្តិដោយខុសច្បាប់.. ១៧

មាត្រា ៣៧ : បទទទួលផលបន្តពីបទល្មើសពុករលួយ.. ១៧

មាត្រា ៣៨ : បទមិនប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល.. ១៨

មាត្រា ៣៩ : បទទម្លាយការសម្ងាត់នៃប្រភពព័ត៌មានស្តីពីអំពើពុករលួយ......................... ១៨

មាត្រា ៤០ : បទរារាំងនិងការជ្រៀតជ្រែកដល់ការងាររបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុក
រលួយ.. ១៨

មាត្រា ៤១ : បទប្តឹងបរិហារដោយភូតកុហក.. ១៩

មាត្រា ៤២ : បទបំពានលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចាប់យក.....................១៩

មាត្រា ៤៣: បទល្មើសពុករលួយតូចតាចនិងទោស.. ១៩

មាត្រា ៤៤ : ការប៉ុនប៉ង... ១៩

មាត្រា ៤៥ : ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះបទល្មើសពុករលួយ..........................២០

មាត្រា ៤៦ : ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល....................................២១

មាត្រា ៤៧ : ការផ្សាយចេញនូវកំណត់ត្រារបស់ធនាគារ..............................២១

មាត្រា ៤៨ : សេចក្ដីសម្រេចរឹបអូស..២២

មាត្រា ៤៩ : ការទាមទារឱ្យបញ្ជូននូវផលនៃបទល្មើសពុករលួយ.......................២២

ជំពូកទី៧ : បត្យាប័ននិងជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក................................ ២២

មាត្រា ៥០ : បទប្បញ្ញត្តិដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងរឿងបត្យាប័ន............................ ២២

មាត្រា ៥១ : ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក..២៣

មាត្រា ៥២: ករណីពលរដ្ឋខ្មែរដែលមានសញ្ជាតិលើសពីមួយ............................២៤

មាត្រា ៥៣: នីតិវិធីជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក......................................២៤

ជំពូកទី៨ : អន្តរប្បញ្ញត្តិ.. ២៤

មាត្រា ៥៤:ការរៀបចំដំណើរការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
និងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ..២៤

ជំពូកទី៩ : អវសានប្បញ្ញត្តិ...២៤

មាត្រា ៥៥ : និរាករណ៍... ២៤

មាត្រា ៥៦ : ការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់..២៤

មាត្រា ៥៧ : ការអនុវត្តច្បាប់...២៥

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.– គោលបំណង

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពសេវាគ្រប់បែបយ៉ាង ពង្រឹងអភិបាលកិច្ចនិងនីតិរដ្ឋនៅក្នុងការដឹកនាំនិងការគ្រប់គ្រងរដ្ឋ ព្រមទាំងរក្សាភាពស្អាតស្អំនិងយុត្តិធម៌ដែលជាមូលដ្ឋានចាំបាច់ក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គមជាតិនិងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។

មាត្រា ២.– គោលដៅ

ច្បាប់នេះមានគោលដៅប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ តាមរយៈការចាត់វិធានការអប់រំ បង្ការទប់ស្កាត់និងអនុវត្តច្បាប់បង្ក្រាបបទល្មើសពុករលួយ ហើយដោយមានការចូលរួមនិងគាំទ្រពីមហាជននិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។

មាត្រា ៣.– វិសាលភាព

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះអំពើពុករលួយគ្រប់រូបភាព គ្រប់វិស័យ និងគ្រប់ជាន់ថ្នាក់នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានប្រព្រឹត្តក្រោយពេលដែលច្បាប់នេះមានអានុភាពអនុវត្ត។

មាត្រា ៤.– និយមន័យ

វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសក្នុងច្បាប់នេះមានន័យដូចតទៅ :

១- **បទល្មើសពុករលួយ** មានន័យថា បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៦នៃច្បាប់នេះ។

២- **អ្នករាជការសាធារណៈ** មានន័យថា :

ក/ បុគ្គលដែលបម្រើការងារនៅក្នុងស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិ ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ឬស្ថាប័នតុលាការដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ទោះជាអចិន្ត្រៃយ៍ឬជាបណ្ដោះអាសន្នក្តី ទោះជាបានឬមិនបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលក្តី ដោយមិនគិតពីឋានៈ អាយុរបស់បុគ្គលនោះឡើយ។

ខ/ បុគ្គលឯទៀតដែលធ្វើការក្នុងមុខងារសាធារណៈ រួមទាំងទីភ្នាក់ងារសាធារណៈឬសហគ្រាសសាធារណៈ ព្រមទាំងស្ថាប័នសាធារណៈដទៃទៀត ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៣- **មន្ត្រីសាធារណៈបរទេស** មានន័យថាមន្ត្រីបរទេសដែលកាន់តំណែងក្នុងស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិ

ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ឬស្ថាប័នតុលាការរបស់ប្រទេសក្រៅទោះជាបានតែងតាំងឬបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក៏ដោយ និងជនបរទេសដែលអនុវត្តមុខងារសាធារណៈ សម្រាប់ប្រទេសក្រៅណាមួយ រួមមានទីភ្នាក់ងារសាធារណៈឬសហគ្រាសសាធារណៈ។

៤- **មន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ** មានន័យថា មន្ត្រីអន្តរជាតិឬជនណាដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតពីអង្គការអន្តរជាតិឱ្យបំពេញភារកិច្ចក្នុងនាមអង្គការអន្តរជាតិនោះ។

៥- **ពលរដ្ឋទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត** មានន័យថា សមាជិកព្រឹទ្ធសភា រដ្ឋសភា ក្រុមប្រឹក្សារាជធានី ក្រុមប្រឹក្សាខេត្ត ក្រុមប្រឹក្សាក្រុង ក្រុមប្រឹក្សាស្រុក ក្រុមប្រឹក្សាខណ្ឌ និងសមាជិក ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ព្រមទាំងពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈដោយការបោះឆ្នោត ដើម្បីបំពេញមុខងារសាធារណៈផ្សេងទៀត។

៦- **ចៅក្រម** មានន័យថា ចៅក្រមអាសនៈនិងចៅក្រមអយ្យការ។

៧- **នីតិបុគ្គល** មានន័យថា ក្រុមមនុស្សឬមូលនិធិ ដែលមានបុគ្គលភាពគតិយុត្ត ហើយជាប្រធាននៃសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ច។

៨- **សង្គមស៊ីវិល** មានន័យថា សហគមន៍ឬក្រុមមនុស្សដែលបង្កើតឡើង ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពក្នុងការការពារផលប្រយោជន៍លើវិស័យសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច នយោបាយ វិទ្យាសាស្ត្រ វប្បធម៌ និងសាសនា មានជាអាទិ៍ សមាគម អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល គណបក្សនយោបាយ។

៩- **អត្ថប្រយោជន៍** មានន័យថា :

ក/ អំណោយអ្វីមួយ កម្ចី តម្លៃឈ្នួល រង្វាន់ ឬកម្រៃជើងសាដែលមិនមានការអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ជាធរមាន ជាទឹកប្រាក់ ឬជាវត្ថុមានតម្លៃ ឬជាទ្រព្យសម្បត្តិប្រភេទអ្វីមួយ។

ខ/ ការងារ តំណែង មុខងារ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬកិច្ចសន្យាអ្វីមួយ។

គ/ ការបង់ប្រាក់ ការលើកលែង ការលុបចោល ការលុបបំបាត់នូវប្រាក់កម្ចីអ្វីមួយ កាតព្វកិច្ច ឬបំណុលផ្សេងទៀត ទោះជាទាំងមូលក្តីឬដោយផ្នែកក្តី។

ឃ/ សេវាកម្មផ្សេងទៀតឬការផ្តល់ជាគុណប្រយោជន៍ រួមទាំងកិច្ចការពារមិនឱ្យមានការដាក់ទណ្ឌកម្ម ដែលលេចចេញពីអំពើឬដំណើរការនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មរដ្ឋប្បវេណីឬព្រហ្មទណ្ឌ ទោះបីទណ្ឌកម្មនេះត្រូវបានកំណត់ឬពុំទាន់ត្រូវបានកំណត់ក៏ដោយ។

ង/ ការអនុវត្ត ឬការរារាំងមិនឱ្យអនុវត្តនូវសិទ្ធិ ឬអំណាច ឬភារកិច្ចអ្វីមួយ។

ច/ ការស្នើជូនឬការសន្យាថាជូន ទោះបីមានលក្ខខណ្ឌឬគ្មានលក្ខខណ្ឌក្តី នូវអត្ថប្រយោជន៍ដូចមានចែងក្នុងស្ទារតីនៃកថាខណ្ឌ (ក) (ខ) (គ) (ឃ) និង (ង)។

១០- **អំណោយ** មានន័យថា ទ្រព្យ ឬសេវាដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទៅបុគ្គលណាម្នាក់ ឬដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលណាម្នាក់ ហើយដែលមិនត្រូវបានចាត់ទុកជាកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមិនមែនជាជំនួញតាមទំនៀមទម្លាប់ឬប្រពៃណី។

១១- **ទំនាស់ផលប្រយោជន៍** មានន័យថា ផលប្រយោជន៍ជាទឹកប្រាក់ ផលប្រយោជន៍នយោបាយ ផលប្រយោជន៍សម្រាប់គ្រួសារ ឬផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដែលអាចមានឥទ្ធិពលលើទង្វើរបស់ជនណាម្នាក់ ក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ចជាផ្លូវការរបស់ខ្លួន។

១២- **ទ្រព្យសម្បត្តិ** មានន័យថា ទ្រព្យគ្រប់ប្រភេទ ទោះជាចលនវត្ថុឬជាអចលនវត្ថុ រូបីយ ឬអរូបីយ និងឯកសារគតិយុត្ត ឬលិខិតូបករណ៍ដែលបញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិ ឬផលប្រយោជន៍នៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិនោះ។

១៣- **ការចាប់យក** មានន័យថា ការហាមប្រាមជាបណ្ដោះអាសន្នមិនឱ្យធ្វើការផ្ទេរ ផ្លាស់ប្ដូរ ប្រែប្រួល ប្រគល់ឱ្យ ឬធ្វើចលនានៃទ្រព្យសម្បត្តិ ឬយកធ្វើជាទ្រព្យសម្បត្តិបណ្ដោះអាសន្ន ឬគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិ តាមរយៈដីកាតុលាការ។

១៤- **ការរឹបអូស** មានន័យថា ការដកហូតជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវទ្រព្យសម្បត្តិណាមួយ តាមរយៈសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ។

១៥- **ផលនៃអំពើពុករលួយ** មានន័យថា ទ្រព្យណាក៏ដោយដែលបានមកពីឬទទួលបានដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល តាមរយៈការប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ។

១៦- **កម្រៃ** មានន័យថា ផលជាប្រាក់បានមកអំពីកិច្ចការការិយាល័យ ឋានៈ មុខងារ ឬការងារ ដែលរួមទាំងប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួលនិងប្រាក់បន្ថែមឯទៀត។

១៧- **ការប៉ុនប៉ង** មានន័យថា ការប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយដែលអាចត្រូវផ្តន្ទាទោសបានកាលណាលក្ខខណ្ឌខាងក្រោមនេះ ត្រូវបានបំពេញ :

ក/ ចារីបានចាប់ផ្ដើមប្រព្រឹត្តបទល្មើសមានន័យថា ចារីបានប្រព្រឹត្តអំពើដែលមានគោលបំណងដោយផ្ទាល់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស និង

ខ/ ចារីមិនបានបញ្ឈប់អំពើរបស់ខ្លួនទៅវិញដោយស្ម័គ្រចិត្ត តែត្រូវបានរាំងស្ទះ ឬអាក់ខានដោយឥទ្ធិពលនៃកាលៈទេសៈក្រៅឆន្ទៈរបស់ខ្លួន។

អំពើត្រៀមបម្រុងដែលពុំមានគោលបំណងដោយផ្ទាល់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសមិនមែនជាការចាប់ផ្ដើមប្រព្រឹត្តទេ។

១៨- **អ្នកផ្ដើមគំនិត** មានន័យថា បុគ្គលណាដែល :

ក/ ជំរុញឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសពុករលួយតាមការណែនាំឬបញ្ជា។

ខ/ បង្កឱ្យមានបទល្មើសពុករលួយ ដោយផ្ដល់អំណោយ ដោយការសន្យាឬការគំរាមកំហែង ការញុះញង់ ការលួងលោម ឬដោយការរំលោភអាជ្ញា ឬអំណាចរបស់ខ្លួន។

១៩- **អ្នកសមគំនិត** មានន័យថា បុគ្គលដែលជួយសម្រួលដោយចេតនាដល់ការប៉ុនប៉ងឬការសម្រេចបទល្មើសពុករលួយ ដោយផ្ដល់ជំនួយឬការឧបត្ថម្ភរបស់ខ្លួន។

២០- **អង្គភាពដើម្បីប្រឆាំងអំពើពុករលួយ** មានន័យថា អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមអនុក្រឹត្យលេខ៨៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៦។

ជំពូកទី២

ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

មាត្រា ៥. – ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយរួមមានក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយនិងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានរូបសញ្ញានិងត្រាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងដំណើរការការងាររបស់ខ្លួនដែលនឹងត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ផ្នែកទី១

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

មាត្រា ៦. – ការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ត្រូវបានបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែលមានតួនាទីពិគ្រោះយោបល់ និងផ្តល់អនុសាសន៍លើការងារប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានសមាជិក១១ (ដប់មួយ)រូបដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម :

១- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប តែងតាំងដោយព្រះមហាក្សត្រ។

២- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងដោយព្រឹទ្ធសភា តាមសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិកព្រឹទ្ធសភាទាំងមូល។

៣- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងដោយរដ្ឋសភា តាមសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតនៃចំនួនសមាជិករដ្ឋសភាទាំងមូល។

៤- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងចេញពីរាជរដ្ឋាភិបាល។

៥- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងដោយឬចេញពីអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ។

៦- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងដោយឬចេញពីក្រសួងទំនាក់ទំនង រដ្ឋសភា ព្រឹទ្ធសភា និងអធិការកិច្ច។

៧- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងដោយឬចេញពីក្រុមប្រឹក្សាអង្គចៅក្រម។

៨- ឥស្សរជន១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងដោយឬចេញពីក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌។

៩- តំណាងអ្នកចូលរួម ១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងដោយឬចេញពីឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម។

១០- តំណាងអ្នកចូលរួម ១(មួយ)រូប ជ្រើសតាំងចេញពីគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សកម្ពុជា។

១១- ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

សមាជិកនីមួយៗនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិដូចតទៅ :

- មានសញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើត
- មានសីលធម៌ល្អនិងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ
- មិនដែលមានទោសមជ្ឈិម ឬឧក្រិដ្ឋ ឬមិនមានក្ស័យធន
- មានសញ្ញាបត្រចាប់ពីឧត្តមសិក្សាឡើងទៅ
- មានបទពិសោធការងារក្នុងសង្គមយ៉ាងតិច១០(ដប់)ឆ្នាំ
- មានអាយុយ៉ាងតិច៤៥(សែសិបប្រាំ)ឆ្នាំ។

មាត្រា ៧.– អាណត្តិ ការដកចេញពីតំណែង និងការជំនួសតំណែង

សមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ សម្រាប់រយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។ អាណត្តិនេះអាចត្រូវបន្តជាថ្មី។

ក្នុងករណីសមាជិកណាម្នាក់នៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយទទួលមរណភាព លាលែងចេញពីតំណែង ឬត្រូវបានបណ្តេញចេញពីមុខតំណែង ឬមិនអាចបំពេញមុខតំណែងរបស់ខ្លួនបានដោយប្រការណាមួយចាប់ពី៦(ប្រាំមួយ)ខែ ឡើងទៅមុនពេលបញ្ចប់អាណត្តិ សមាជិកថ្មីត្រូវបានតែងតាំងជំនួស។

តំណែងរបស់សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយណាក៏ដោយនឹងត្រូវបញ្ចប់ជាស្វ័យប្រវត្តិនៅពេលដែលតុលាការសម្រេចថាសមាជិកនោះមានទោសពីបទមជ្ឈិមឬបទឧក្រិដ្ឋណាមួយ។

ក្នុងករណីទាំងឡាយខាងលើនេះ ប្រធានត្រូវកោះប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ដើម្បីសម្រេចនិងចាត់វិធានការសមស្របពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ចប់តំណែង ការដកហូតតំណែង ព្រមទាំងការជ្រើសតាំងតំណាងអ្នកចូលរួមជំនួសស្របតាមមាត្រា៦(ការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ) នៃច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៨.– ការជ្រើសតាំងប្រធាននិងអនុប្រធាន

ប្រធាននិងអនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវជ្រើសតាំងដោយការបោះឆ្នោតពីសមាជិករបស់ខ្លួនតាមសំឡេងភាគច្រើនដាច់ខាតដែលត្រូវធ្វើឡើងក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី១តាមការកោះអញ្ជើញរបស់សមាជិកដែលមានវ័យចាស់ជាងគេ។ ក្នុងករណីបោះឆ្នោតលើកទី១ពុំបានសម្រេច ការបោះឆ្នោតលើកទី២ត្រូវយកមតិភាគច្រើនដោយប្រៀប។

ក្នុងករណីដែលប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយអវត្តមានឬមិនអាចបំពេញភារកិច្ចបាន អនុប្រធានបំពេញភារកិច្ចជំនួស។

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយមិនអាចឈរឈ្មោះជាប្រធានឬអនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយបានឡើយ។

មាត្រា ៩. – ឋានៈរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានឋានៈដូចខាងក្រោម :

- ប្រធាន	មានឋានៈស្មើ	ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- អនុប្រធាន	មានឋានៈស្មើ	ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
- សមាជិក	មានឋានៈស្មើ	រដ្ឋមន្ត្រី។

មាត្រា ១០. – ភារកិច្ចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានភារកិច្ចដូចតទៅ :

- កសាងយុទ្ធសាស្ត្រនិងនយោបាយប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
- ពិគ្រោះយោបល់និងផ្តល់អនុសាសន៍ដល់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយពាក់ព័ន្ធនឹងការងារប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
- ឃ្លាំមើលដំណើរការការងារនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
- ស្នើអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយឱ្យរាយការណ៍ឬបំភ្លឺ
- ធ្វើរបាយការណ៍ជូននាយករដ្ឋមន្ត្រី អំពីដំណើរការរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
- ធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំឆមាសនិងប្រចាំឆ្នាំជូននាយករដ្ឋមន្ត្រី
- រៀបចំនិងអនុម័តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដើម្បីអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួន។

ផ្នែកទី២

អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

មាត្រា ១១. – ការបង្កើតអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ត្រូវបានបង្កើតអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែលមានឯករាជ្យភាពក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន។

អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដឹកនាំដោយប្រធាន១(មួយ)រូប ដែលមានឋានៈស្មើទេសរដ្ឋមន្ត្រី

និងអនុប្រធានមួយចំនួនមានឋានៈស្មើរដ្ឋមន្ត្រីជាជំនួយការតាមការចាំបាច់។

ប្រធាននិងអនុប្រធានត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យតាមសំណើរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ១២. – លក្ខណសម្បត្តិនៃប្រធាននិងអនុប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ប្រធាននិងអនុប្រធានត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិដូចតទៅ :

- មានសញ្ជាតិខ្មែរពីកំណើត
- មានសីលធម៌ល្អនិងកេរ្តិ៍ឈ្មោះស្អាតស្អំ
- មិនដែលមានទោសមជ្ឈិម ឬឧក្រិដ្ឋ ឬមិនមានក្ស័យធន
- មានសញ្ញាបត្រចាប់ពីថ្នាក់ឧត្តមសិក្សាឡើងទៅ
- មានបទពិសោធការងារក្នុងសង្គមយ៉ាងតិច៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ
- មានអាយុយ៉ាងតិច៣៥(សាមសិបប្រាំ)ឆ្នាំ។

មាត្រា ១៣. – ភារកិច្ចរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម :

- អនុវត្តច្បាប់ បទបញ្ជា និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសពុករលួយជាធរមាន
- រៀបចំកសាងផែនការសកម្មភាពប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រនិងនយោបាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
- ដឹកនាំការងារទប់ស្កាត់និងបង្ក្រាបអំពើពុករលួយ
- តាមដានស៊ើបអង្កេត ត្រួតពិនិត្យ និងធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ព្រមទាំងលើកវិធានការទាទាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសពុករលួយនៅតាមក្រសួងស្ថាប័ន អង្គភាពសាធារណៈ និងឯកជនទាំងអស់ស្របតាមនីតិវិធីជាធរមាន
- ទទួលនិងពិនិត្យរាល់ពាក្យបណ្ដឹងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើពុករលួយព្រមទាំងចាត់ការទៅតាមនីតិវិធីជាធរមាន
- ស្វែងរក ពិនិត្យ និងរៀបចំឯកសារនិងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើពុករលួយ
- រក្សាការសម្ងាត់ជាដាច់ខាតចំពោះប្រភពព័ត៌មានទាក់ទងនឹងអំពើពុករលួយ
- ចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីរក្សាសន្តិសុខ ដល់បុគ្គលដែលផ្ដល់ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងអំពើពុករលួយ
- ធ្វើការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ
- ដឹកនាំការងារឃោសនាអប់រំមហាជនអំពីផលវិបាកនៃអំពើពុករលួយនិងលើកទឹកចិត្តឱ្យមហាជនចូលរួមក្នុងការបង្ការទប់ស្កាត់និងកម្ចាត់អំពើពុករលួយ

- ពិនិត្យនិងលើកគម្រោងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយនិងរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

- ទទួលឆ្លើយបំភ្លឺដោយផ្ទាល់មាត់ឬជាលាយលក្ខណ៍អក្សរចំពោះរាល់សំណួរដែលលើកឡើងដោយសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយឬសមាជិករដ្ឋសភា

- បម្រើសេវាការងារជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

- តែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ និងគ្រប់គ្រង ឬលើកសំណើរតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ មន្ត្រីរាជការក្រោមឱវាទក្នុងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

- ធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការជាតិ អង្គការតំបន់ អង្គការអន្តរជាតិនានា ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើពុករលួយឆ្លងដែន

- ធ្វើរបាយការណ៍អំពីសកម្មភាពទាំងឡាយរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

- មានសិទ្ធិធ្វើការព្រមានចំពោះមុខសញ្ញាដែលក្នុងដំណាក់កាលដំបូងមានការខកខានមិនបានអនុវត្តច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានក្នុងគោលដៅបង្ការនិងទប់ស្កាត់អំពើពុករលួយ។

មាត្រា ១៤. – មន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

មន្ត្រីបម្រើការងារនៅក្នុងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយរួមមាន មន្ត្រីរាជការដែលត្រូវបានតែងតាំង ឬផ្ទេរ ឬបញ្ជូនមកបម្រើការងារក្នុងអង្គភាពនិងមន្ត្រីដែលត្រូវបានជ្រើសរើសឱ្យមកបម្រើការងារតាមកិច្ចសន្យា។ មន្ត្រីទាំងអស់ខាងលើនេះត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតជាធរមាន។

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចជ្រើសរើសអ្នកជំនាញការអ្នកឯកទេស និងអ្នកស្រាវជ្រាវជាតិ អន្តរជាតិ ជាប់កិច្ចសន្យាឬដោយស្ម័គ្រចិត្ត ឱ្យមកជួយផ្តល់យោបល់បច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

មាត្រា ១៥. – បណ្តាញនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចមានការិយាល័យរបស់ខ្លួននៅគ្រប់រាជធានី ខេត្តនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដើម្បីធ្វើជាបណ្តាញការងាររបស់ខ្លួន។ ការិយាល័យប្រឆាំងអំពើពុករលួយអនុវត្តការងារ

របស់ខ្លួនក្រោមការដឹកនាំរបស់ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។ ការិយាល័យប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូបនិងអនុប្រធានមួយចំនួនជាជំនួយការតាមការចាំបាច់។

ជំពូកទី៣

ថវិកានិងធនធានរបស់ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

មាត្រា ១៦. – ថវិកានិងធនធានរបស់ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានកញ្ចប់ថវិកាដោយឡែកសម្រាប់ដំណើរការដែលស្ថិតនៅក្នុងកញ្ចប់ថវិការបស់ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។

ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយទទួលធនធានចាំបាច់នានាពីរាជរដ្ឋាភិបាលនិងមានសិទ្ធិទទួលនូវអំណោយឬជំនួយពីអង្គការជាតិ អន្តរជាតិនានា។ ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយមិនត្រូវទទួលជំនួយណាដែលនាំឱ្យមានទំនាស់ផលប្រយោជន៍។

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយជាអាណាប័កទទួលសិទ្ធិ។

ការគ្រប់គ្រងនិងចាត់ចែងថវិការបស់ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

ជំពូកទី៤

ការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល

មាត្រា ១៧. – សមាសភាពបុគ្គលដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល

ក្នុងពេលចូលកាន់មុខតំណែងនិងក្នុងពេលចេញពីមុខតំណែង បុគ្គលដូចខាងក្រោមនេះត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬជាទម្រង់អេឡិចត្រូនិក ទោះជាទ្រព្យសម្បត្តិនោះនៅក្រៅប្រទេសក្ដីឬក្នុងប្រទេសក្ដី រួមទាំងបំណុលផង ហើយដាក់ជូនអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដោយសាមីខ្លួនផ្ទាល់ :

១- សមាជិកព្រឹទ្ធសភា សមាជិករដ្ឋសភា និងសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល។

២- មន្ត្រីសាធារណៈដែលមានអាណត្តិជ្រើសតាំង។

៣- សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ប្រធាន អនុប្រធាននិងមន្ត្រីទាំងអស់នៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

៤- មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល យោធា នគរបាលជាតិ និងអ្នករាជការសាធារណៈផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យឬអនុក្រឹត្យ។

៥- មន្ត្រីផ្សេងទៀតដែលតែងតាំងដោយប្រកាសហើយត្រូវបានកំណត់ឱ្យប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលតាមបញ្ជីដែលរៀបចំឡើងដោយអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ បន្ទាប់ពីបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

៦- ចៅក្រមអាសនៈ ចៅក្រមអយ្យការ សារការី ក្រឡាបញ្ជី និងអាជ្ញាសាលា។

៧- ថ្នាក់ដឹកនាំនៃសង្គមស៊ីវិល។

មាត្រា ១៨.- របបប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល

មន្ត្រីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៧(សមាសភាពបុគ្គលដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល)ខាងលើនេះ ត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលរបស់ខ្លួនរៀងរាល់២(ពីរ)ឆ្នាំម្តង នៅដើមខែមករា ហើយមិនឱ្យហួសពីថ្ងៃទី៣១ ខែមករាឡើយ។ ការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលលើកដំបូងត្រូវអនុវត្តធ្វើ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ក្រោយពេលចូលកាន់មុខតំណែង។ ចំណែកការប្រកាសទ្រព្យ-សម្បត្តិនិងបំណុលលើកទីពីរ ត្រូវធ្វើនៅខែមករា ឆ្នាំទី៣ នៃការកាន់មុខតំណែង ហើយការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលចុងក្រោយ ត្រូវធ្វើ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃយ៉ាងយូរមុនពេលចាកចេញពីមុខតំណែង។ ក្នុងករណីមិនអាចធ្វើការប្រកាសមុនពេលចាកចេញពីមុខតំណែងបានដោយមូលហេតុមានការបកហូតមុខតំណែង ត្រូវប្រកាសយ៉ាងយូរ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃក្រោយការចាកចេញពីមុខតំណែង។

ចំពោះបុគ្គលដែលមានសមាសភាពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៧(សមាសភាពបុគ្គលដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល)ដែលកំពុងបំពេញមុខតំណែង ត្រូវធ្វើការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលលើកដំបូងក្នុងរយៈពេល៦០(ហុកសិប)ថ្ងៃបន្ទាប់ពីស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយបានបង្កើតឡើងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥៤(ការរៀបចំដំណើរការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយនិងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ)នៃច្បាប់នេះ។

ទម្រង់បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

មាត្រា ១៩.- ជនផ្សេងទៀតដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល

ក្រោយពីត្រូវបានស៊ើបអង្កេតនិងទទួលសេចក្តីសម្រេចពីអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយជនដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើពុករលួយត្រូវធ្វើការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលរបស់ខ្លួនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬជាទម្រង់អេឡិចត្រូនិក ទោះបីជននោះពុំមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៧(សមាសភាពបុគ្គលដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល)និងមាត្រា១៨(របបប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល)នៃច្បាប់នេះក៏ដោយ។

ការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលរបស់ជនដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធខាងលើនេះត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៨(របបប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល)នៃច្បាប់នេះរៀងរាល់ពេលដែលអស់មានការចាំបាច់។

មាត្រា ២០. – ការរក្សាទុកឯកសារប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល

សំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់ៗនៃអ្នកប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលត្រូវទុកជាការសម្ងាត់ខ្ពស់បំផុតនិងធ្វើជាទម្រង់អេឡិចត្រូនិកដោយមានលេខសម្ងាត់ឬធ្វើជាលិខិតជាពីរច្បាប់ តាមគំរូដែលកំណត់ដោយអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ហើយដាក់ក្នុងស្រោមសំបុត្របិទជាប់ដោយឡែកពីគ្នាដែលមួយច្បាប់រក្សាទុកដោយសាមីខ្លួន និងមួយច្បាប់ទៀតរក្សាទុកនៅអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។ លើមាត់ស្រោមសំបុត្រដែលបិទជិតត្រូវប្រថាប់ត្រានិងចុះហត្ថលេខាដោយប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយឬតំណាងព្រមទាំងមានផ្តិតម្រាមដៃសាមីខ្លួនផង។

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចធ្វើការសម្រេចបើកស្រោមសំបុត្រឬបើកមើលឯកសារអេឡិចត្រូនិកខាងលើដើម្បីបុព្វហេតុនៃការស៊ើបអង្កេតតាមការចាំបាច់។

អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវរក្សាសំណុំឯកសារប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច១០(ដប់)ឆ្នាំចាប់ពីពេលទទួលសំណុំឯកសារ។

នីតិវិធីក្នុងការបើកស្រោមសំបុត្រឬបើកមើលឯកសារអេឡិចត្រូនិកប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។

ជំពូកទី៥

នីតិវិធីអនុវត្តចំពោះបទល្មើសពុករលួយនិងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា ២១. – នីតិវិធីសម្រាប់អនុវត្តចំពោះបទល្មើសពុករលួយ

នីតិវិធីសម្រាប់អនុវត្តចំពោះបទល្មើសពុករលួយដែលមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌនិងបទល្មើសពុករលួយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកាលណាពុំមានចែងនីតិវិធីដោយឡែកនៅក្នុងច្បាប់នេះទេ។

មាត្រា ២២. – មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសពុករលួយ

ប្រធាន អនុប្រធាន និងមន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែល[illegible]ជា

មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌មានសមត្ថកិច្ចស៊ើបអង្កេតលើបទល្មើសពុករលួយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ និងបទល្មើសពុករលួយដែលមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

អង្គភាពផ្សេងទៀតដែលបានដឹងអំពីបទល្មើសពុករលួយទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ និងបទល្មើសពុករលួយដែលមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌត្រូវប្តឹងទៅអង្គភាពឬការិយាល័យរាជធានី-ខេត្ត ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ អំពីរឿងហេតុនៃបទល្មើសទាំងនេះ។

មាត្រា ២៣. - ការផ្តល់នីតិសម្បទាចំពោះមន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ប្រធាននិងអនុប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានគុណសម្បត្តិជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដោយពេញច្បាប់ ដើម្បីបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន។

មន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ស្រប តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានភារកិច្ចរៀបចំបញ្ជីឈ្មោះមន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើ ពុករលួយ ដែលត្រូវទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងយុត្តិធម៌។

មាត្រា ២៤. - សម្បថ

ប្រធាន អនុប្រធាន និងមន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជា មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវស្បថថា បំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនដោយស្មោះត្រង់តាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែង នៅក្នុងមាត្រា៦៣(សម្បថនៃមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌)នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ២៥. - អំណាចស៊ើបអង្កេតរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

មន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ធ្វើការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសពុករលួយដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនិង បទប្បញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់នេះ។

មន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយដែលបានទទួលនីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាល យុត្តិធម៌ មានភារកិច្ចស៊ើបអង្កេតបទល្មើសពុករលួយ។ ក្នុងករណីស៊ើបអង្កេតបទល្មើសពុករលួយហើយរក ឃើញបទល្មើសផ្សេងទៀតដែលមានអង្គហេតុទាក់ទិននឹងបទល្មើសដែល[illegible]ស៊ើបអង្កេតមន្ត្រីនៃ អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចធ្វើការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសទាំង[illegible]

អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយមិនអាចចាប់ផ្តើមការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសផ្សេងក្រៅពីបទល្មើសពុករលួយបានទេលើកលែងតែមានបញ្ជាពីអាជ្ញាធរតុលាការឱ្យអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយស៊ើបអង្កេតបទល្មើសផ្សេងក្រៅពីបទល្មើសពុករលួយ។

តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយធ្វើកោសលវិច័យនានាដើម្បីជួយដល់ការវិនិច្ឆ័យរបស់តុលាការ។

នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃការស៊ើបអង្កេតទាំងនេះនិងដោយបដិប្បញ្ញត្តិទៅនឹងមាត្រា៨៥(អំណាចរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌នៅក្នុងករណីស៊ើបអង្កេតបទល្មើសជាក់ស្តែង) មាត្រា៩១(ការឆែកឆេរ) មាត្រា៩៤(បទបញ្ជាឱ្យចូលខ្លួនក្នុងករណីការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសជាក់ស្តែង) និងមាត្រា១១៤(ការបញ្ជាឱ្យចូលខ្លួន ការស៊ើបអង្កេតបឋម)នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ឬតំណាងដែលខ្លួនបានចាត់តាំងយ៉ាងត្រឹមត្រូវមានតួនាទីដឹកនាំ សម្របសម្រួលនិងត្រួតពិនិត្យបេសកកម្មរបស់មន្ត្រីទាំងនេះជំនួសតួនាទីរបស់ព្រះរាជអាជ្ញារហូតដល់មានការឃាត់ខ្លួនជនសង្ស័យ។

បន្ទាប់ពីមានការឃាត់ខ្លួន ព្រះរាជអាជ្ញាអនុវត្តអំណាចរបស់ខ្លួនដូចបានកំណត់នៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃការស៊ើបអង្កេតនីមួយៗ អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវបញ្ជូនរាល់កិច្ចនីតិវិធីទាំងអស់ទៅព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីចាត់ការបន្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ២៦.- បុព្វសិទ្ធិពិសេសរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចស្នើសុំពីអាជ្ញាធរឋានានុក្រមពាក់ព័ន្ធឱ្យផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននូវមុខងារនៃបុគ្គលទាំងឡាយណាដែលមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថាជាប់ទាក់ទិននឹងរឿងហេតុនៃបទល្មើសពុករលួយ។

ប្រសិនបើជនជាប់សង្ស័យរត់គេចខ្លួនទៅបរទេស ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចស្នើសុំទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចធ្វើបត្យាប័នតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចរៀបចំឱ្យមានទីកន្លែងមួយចំនួនជាអចិន្ត្រៃយ៍ឬបណ្តោះអាសន្នសមស្របសម្រាប់ការឃាត់ខ្លួននានាដែលធ្វើឡើងស្របទៅតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។ នៅកន្លែងណាដែលអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយមិនអាចរៀបចំឱ្យមានទីកន្លែងជាអចិន្ត្រៃយ៍ឬជាបណ្តោះអាសន្នសមស្របសម្រាប់ការឃាត់ខ្លួន អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចសុំឱ្យស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចរក្សាទុកជនដែលត្រូវបានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយឃាត់ខ្លួន។

មាត្រា ២៧.– បុព្វសិទ្ធិរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយទាក់ទងនឹងការតាមដាន

ដោយបដិប្បញ្ញត្តិទៅនឹងមាត្រា១០៥ (ការហាមឃាត់មិនឱ្យស្តាប់ដោយឯកឯងជាអាទិ៍) និង មាត្រា១៧២ (ការស្តាប់ទូរស័ព្ទជាអាទិ៍ដែលបង្គាប់ដោយចៅក្រមស៊ើបសួរ) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក្នុងករណីដែលមានតំរុយជាក់លាក់ថាមានបទល្មើសពុករលួយ អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាច :

ក- ពិនិត្យនិងដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការឃ្លាំមើលនូវគណនីធនាគារឬគណនីឯទៀតដែលចាត់ទុកដូចជាគណនីធនាគារ។

ខ- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យនិងបង្គាប់ឱ្យផ្តល់ឬថតចម្លងលិខិតយថាភូត ឬលិខិតឯកជន ឬឯកសារធនាគារ ហិរញ្ញវត្ថុ និងពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់។

គ- តាមដាន ឃ្លាំមើល លបស្តាប់ លបថតសំឡេងនិងរូបភាព និងដាក់ខ្សែទូរសព្ទក្រោមការលបស្តាប់និងថត។

ឃ- ចូលទៅពិនិត្យឯកសារនានាព្រមទាំងឯកសាររក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក។

ង- រៀបចំប្រតិបត្តិការដែលមានគោលដៅប្រមូលភស្តុតាងជាក់ស្តែង។

វិធានការខាងលើនេះមិនត្រូវចាត់ទុកថាជាការរំលោភលើការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈឡើយ។ ការសម្ងាត់របស់ធនាគារក៏មិនមែនជាយុត្តិកម្មសម្រាប់បដិសេធមិនផ្តល់ភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសពុករលួយដែលមានបញ្ញត្តនៅក្នុងច្បាប់នេះឡើយ។

មាត្រា ២៨.– បុព្វសិទ្ធិរបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយទាក់ទងនឹងការបង្កកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គល

តាមការស្នើសុំរបស់ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចធ្វើអធិបញ្ញាឱ្យអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ឬព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូងបង្កកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះនិងបទល្មើសពុករលួយដែលមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គលដែលបានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ រាប់បញ្ចូលទាំងមូលនិធិដែលបានមកឬបង្កើតបានជាទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់បុគ្គលនោះ។

មាត្រា ២៩.– បុព្វសិទ្ធិរបស់អង្គភាពក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអាជ្ញា[illegible]

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយអាចធ្វើអធិបញ្ញាដល់អាជ្ញា[illegible]ការ ពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោតព្រមទាំងប[illegible]ជនុ

ពាក់ព័ន្ធមានជាអាទិ៍ ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយមន្ត្រីនៃអង្គភាពក្នុងការងារស៊ើបអង្កេត។

ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយក៏អាចស្នើសុំការសហការពីស្ថាប័នជាតិនិងអន្តរជាតិក្នុងការធ្វើកោសល្យវិច័យនានាទាក់ទងទៅនឹងការស៊ើបអង្កេតរបស់ខ្លួនផងដែរ។

មាត្រា ៣០.- ការចាប់យក

ការចាប់យកត្រូវអនុវត្តតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ៣១.- នីតិវិធីនៅចំពោះមុខតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ

នៅក្នុងរឿងក្ដីព្រហ្មទណ្ឌពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសពុករលួយ តុលាការដែលបានទទួលបណ្ដឹងត្រូវធ្វើការបើកសវនាការជំនុំជម្រះយ៉ាងឆាប់បំផុត។

ជំពូកទី៦

បទល្មើសពុករលួយនិងទោស

មាត្រា ៣២.- បទល្មើសពុករលួយដែលមានបញ្ញត្តនៅក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

ក្រៅពីបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២៧៨ (បទស៊ីសំណូកនៃនិយោជិត) មាត្រា២៧៩(បទសូកប៉ាន់ដល់និយោជិត) មាត្រា២៨០(បទស៊ីសំណូករបស់អភិបាលជាអាទិ៍) មាត្រា២៨៣(ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) មាត្រា៣៨៧ (ការចេញថ្លៃមិនត្រឹមត្រូវ) មាត្រា៤០៤(និយមន័យនៃការសម្អាតប្រាក់) មាត្រា៤០៥(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៤០៦(ស្ថានទម្ងន់ទោស) មាត្រា៤០៩(ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) មាត្រា៥១៧(បទស៊ីសំណូកប្រព្រឹត្តដោយចៅក្រម) មាត្រា៥១៨(បទសូកប៉ាន់ចំពោះចៅក្រម) មាត្រា៥១៩ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) មាត្រា៥៤៧(បទស៊ីសំណូករបស់សាក្សីដើម្បីធ្វើសក្ខីកម្មក្លែងក្លាយ) មាត្រា៥៤៨(បទសូកប៉ាន់សាក្សី) មាត្រា៥៥៣(បទស៊ីសំណូករបស់អ្នកបកប្រែ) មាត្រា៥៥៤ (បទសូកប៉ាន់អ្នកបកប្រែ) មាត្រា៥៥៥(បទស៊ីសំណូករបស់អ្នកជំនាញ) មាត្រា៥៥៦(បទសូកប៉ាន់អ្នកជំនាញ) មាត្រា៥៥៩(ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) មាត្រា៥៩២([redacted] មាត្រា៥៩៣(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៥៩៤(បទស៊ីសំណូក) មាត្រា[illegible] [illegible] មាត្រា៥៩៦(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៥៩៧ [illegible] [illegible] មាត្រា៥៩៨(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត [illegible]នៃ

បញ្ញាទុក្រោះ) មាត្រា៦០០(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៦០១(បទបំផ្លាញដោយចេតនានិងកែបំបាត់ដោយទុច្ចរិត) មាត្រា៦០៥(បទសូកប៉ាន់) មាត្រា៦០៦(បទជួញដូរឥទ្ធិពលលើហេតុ) មាត្រា៦០៧(បទសម្លុតគំរាម) មាត្រា៦០៨(បទបំផ្លាញនិងកែបំបាត់) មាត្រា៦២៥(ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) មាត្រា៦៣៧(បទស៊ីសំណូកដោយអ្នកមានងារសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) មាត្រា៦៣៨(បទសូកប៉ាន់ចំពោះអ្នកមានងារសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) មាត្រា៦៣៩(បទស៊ីសំណូកដោយសមាជិកនៃគណៈវិជ្ជាជីវៈខាងវេជ្ជសាស្ត្រដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត មាត្រា៦៤០(បទសូកប៉ាន់ចំពោះសមាជិកនៃគណៈវិជ្ជាជីវៈខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) មាត្រា៦៤១(ការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៦៣៩និងមាត្រា៦៤០ ចំពោះគ្រប់វិជ្ជាជីវៈខាងវេជ្ជសាស្ត្រ) និងមាត្រា៦៤៤(ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាបទល្មើសពុករលួយដែលត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៣៣.– បទស៊ីសំណូកនៃមន្ត្រីសាធារណៈបរទេសឬមន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៧(ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់១៥(ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ អំពើប្រព្រឹត្តដោយមន្ត្រីសាធារណៈបរទេសឬមន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈដែលសុំ ទាមទារ ឬយល់ព្រមទទួល ដោយគ្មានសិទ្ធិដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលនូវអំណោយ ជំនូន ការសន្យា ឬអត្ថប្រយោជន៍ណាមួយដើម្បី :

១- បំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួនឬកិច្ចដែលសម្រួលដោយមុខងាររបស់ខ្លួន។

២- មិនបំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួនឬកិច្ចដែលសម្រួលដោយមុខងាររបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៣៤.– បទសូកប៉ាន់ចំពោះមន្ត្រីសាធារណៈបរទេសឬមន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំទៅ១០(ដប់)ឆ្នាំ បុគ្គលណាដែលគ្មានសិទ្ធិដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ប្រគល់អំណោយឬជំនូន ឬធ្វើការសន្យាជាមួយ ឬផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍អ្វីមួយដល់មន្ត្រីសាធារណៈបរទេសឬមន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈដើម្បីឱ្យមន្ត្រីនោះ :

១- បំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួនឬកិច្ចដែលសម្រួលដោយមុខងាររបស់ខ្លួន។

២- មិនបំពេញកិច្ចនៃមុខងាររបស់ខ្លួនឬកិច្ចដែលសម្រួលដោយមុខងាររបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៣៥.– បទរំលោភអំណាច

អំពើប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការសាធារណៈឬដោយពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈ តាមការបោះឆ្នោតនៅក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនឬក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួនដោយការ

រារាំងការអនុវត្តច្បាប់ដើម្បីទទួលបានដោយខុសច្បាប់នូវអត្ថប្រយោជន៍ណាមួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី២(ពីរ)ឆ្នាំទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀលទៅ ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល។

បទល្មើសនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំទៅ១០(ដប់)ឆ្នាំ ប្រសិនបើបទល្មើសនេះមានប្រសិទ្ធភាព។

មាត្រា ៣៦.- បទមានទ្រព្យសម្បត្តិដោយខុសច្បាប់

ការមានទ្រព្យសម្បត្តិដោយខុសច្បាប់ គឺជាកំណើនទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គលណាម្នាក់ដែលបុគ្គលនោះមិនអាចផ្តល់ការពន្យល់សមហេតុសមផលនូវការកើនឡើងនៃទ្រព្យសម្បត្តិនេះដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងចំណូលស្របច្បាប់របស់ខ្លួន។

បន្ទាប់ពីបានធ្វើការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលលើកមុន គ្រប់បុគ្គលដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១៧(សមាសភាពបុគ្គលដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល) និងមាត្រា១៩(ជនផ្សេងទៀតដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល)នៃច្បាប់នេះ ដែលមិនអាចផ្តល់ការពន្យល់សមហេតុសមផលនូវការកើនឡើងនៃទ្រព្យសម្បត្តិនេះដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងចំណូលស្របច្បាប់របស់ខ្លួន ត្រូវទទួលរងនូវការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិដែលពុំអាចពន្យល់បានទាំងអស់ទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ។

ប្រសិនបើទ្រព្យសម្បត្តិដែលកើនដោយពុំអាចពន្យល់បាននេះមានការពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសពុករលួយណាមួយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ម្ចាស់ទ្រព្យសម្បត្តិត្រូវទទួលទោសដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា ៣៧.- បទទទួលផលបន្តពីបទល្មើសពុករលួយ

អំពើទទួលផលបន្តពីបទល្មើសពុករលួយ គឺជាអំពើលាក់បំបាំង រក្សាទុក ឬជញ្ជូនរបស់អ្វីមួយដោយដឹងថារបស់នោះបានមកពីបទល្មើសពុករលួយដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ។ ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើទទួលផលបន្តពីបទល្មើសពុករលួយផងដែរចំពោះ :

១- អំពើធ្វើជាអន្តរការីដើម្បីបញ្ជូនរបស់អ្វីមួយដោយដឹងថារបស់នោះបានមកពីបទល្មើសពុករលួយ។

២- អំពើដែលបានទទួលប្រយោជន៍ពីផលបន្តពីបទល្មើសពុករលួយដោយដឹងនឹងហេតុការណ៍ច្បាស់។

អំពើទទួលផលបន្តពីបទល្មើសពុករលួយត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី២(ពីរ)ឆ្នាំទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ

និងពិន័យជាប្រាក់ពី៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀលទៅ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល។

អំពើទទួលផលបន្តពីបទល្មើសពុករលួយត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំទៅ១០(ដប់)ឆ្នាំកាលបើបទល្មើសនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង :

១- ជាទម្លាប់។

២- ដោយប្រើប្រាស់ភាពងាយស្រួលដែលទទួលបានពីសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈផ្តល់ឱ្យ។

៣- ជាក្រុមមានការចាត់តាំង។

មាត្រា ៣៨.- បទមិនប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល

ជនណាដែលមិនបានប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុលឬបានប្រកាសមិនត្រឹមត្រូវនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១៧(សមាសភាពបុគ្គលដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល) មាត្រា១៨(របបប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល) និងមាត្រា១៩(ជនផ្សេងទៀតដែលត្រូវប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិនិងបំណុល)នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១ (មួយ)ខែទៅ១ (មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១០០ ០០០(មួយសែន)រៀលទៅ២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀល ហើយត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្វើការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិជូនអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយក្នុងករណីរឹងរូសមិនព្រមប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិទៀតត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេដង។

ដោយឡែកចំពោះថ្នាក់ដឹកនាំអង្គការសង្គមស៊ីវិល ប្រធានអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយមានភារកិច្ចរំលឹកជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ថ្នាក់ដឹកនាំនៃអង្គការសង្គមស៊ីវិលមុននឹងអនុវត្តមាត្រានេះ។

មាត្រា ៣៩.- បទធ្វើឱ្យធ្លាយការសម្ងាត់នៃប្រភពព័ត៌មានស្តីពីអំពើពុករលួយ

ជនណាដែលធ្វើឱ្យធ្លាយការសម្ងាត់នៃប្រភពព័ត៌មានស្តីពីអំពើពុករលួយត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១ (មួយ)ឆ្នាំទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

ការរក្សាការសម្ងាត់ដាច់ខាតមិនអាចជាឧបសគ្គដល់ការប្រើសិទ្ធិនៃការការពារខ្លួនឡើយ។

មាត្រា ៤០.- បទរារាំងនិងការជ្រៀតជ្រែកដល់ការងាររបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

អ្នករាជការសាធារណៈ យោធិន នគរបាលជាតិ ពលរដ្ឋដែលទទួលអាណត្តិសាធារណៈតាមការបោះឆ្នោត មន្ត្រីសង្គមស៊ីវិល មន្ត្រីសាធារណៈបរទេស ឬមន្ត្រីនៃអង្គការអន្តរជាតិសាធារណៈដែលធ្វើការសម្លុតគំរាមកំហែង រារាំង ឬជ្រៀតជ្រែកក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់មន្ត្រីនៃអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី២(ពីរ)ឆ្នាំទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី៤ ០០០ ០០០(បួនលាន)រៀលទៅ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល។

មាត្រា ៤១. – បទប្តឹងបរិហារដោយភូតកុហក

អំពើប្តឹងបរិហារដោយភូតកុហកដល់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយឬតុលាការនូវអង្គហេតុបទល្មើសពុករលួយ កាលបើអំពើនេះនាំឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវដោយឥតប្រយោជន៍ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ខែទៅ៦(ប្រាំមួយ)ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី១០០ ០០០(មួយសែន)រៀលទៅ ១ ០០០ ០០០(មួយលាន)រៀល។

មាត្រា ៤២. – បទបំពានលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចាប់យក

បុគ្គលណាដែលគ្មានសិទ្ធិ ធ្វើការផ្ទេរ ធ្វើអនុប្បទាន ឬធ្វើការដោះដូរនូវទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចាប់យក ដោយរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៣០(ការចាប់យក)នៃច្បាប់នេះត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ឆ្នាំទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី២ ០០០ ០០០(ពីរលាន)រៀលទៅ ១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល។

មាត្រា ៤៣. – បទល្មើសពុករលួយតូចតាចនិងទោស

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី៧(ប្រាំពីរ)ថ្ងៃដល់៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសពុករលួយដែលបញ្ញត្តនៅក្នុងច្បាប់នេះ ហើយបានបំពេញលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ដូចខាងក្រោម :

- បទល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងសម្រាប់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ
- បទល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងមានលក្ខណៈតូចតាច
- បទល្មើសដែលមិនបង្កព្យសនកម្មធ្ងន់ធ្ងរដល់សង្គមជាតិ
- មានការវាយតម្លៃទទួលស្គាល់ពីអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយថាជាបទល្មើសពុករលួយតូចតាច។

មាត្រា ៤៤. – ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២៧៨(បទស៊ីសំណូកនៃនិយោជិត) មាត្រា២៧៩(បទសូកបាន់ដល់និយោជិត) មាត្រា៣៨៧(បទចេញថ្លៃមិនត្រឹមត្រូវ) មាត្រា៤០៤(និយមន័យនៃការសំអាតប្រាក់) មាត្រា៤០៥(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៤០៦(ស្ថានទម្ងន់ទោស) មាត្រា៥៩២(និយមន័យនៃវិតិក្រម) មាត្រា៥៩៣(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៥៩៧(និយមន័យនៃការកេងយកផលប្រយោជន៍ដោយខុសច្បាប់) មាត្រា៥៩៨(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៥៩៩(និយមន័យនៃបក្ខានុគ្រោះ) មាត្រា៦០០(ទោសដែលត្រូវអនុវត្ត) មាត្រា៦៣៨(បទសូកបាន់ចំពោះអ្នកមាននីតិសម្បទាដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត) មាត្រា៦៤០(បទសូកបាន់ចំពោះសមាជិកនៃគណៈវិជ្ជាជីវៈខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់មិនពិត)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ និង[illegible](បទ

វិលោភអំណាច) និងមាត្រា៤០(បទរារាំងនិងការជ្រៀតជ្រែកដល់ការងាររបស់អង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ)នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមបានសម្រេចដែរ។

មាត្រា ៩៥. - ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះបទល្មើសពុករលួយ

ចំពោះបទល្មើសពុករលួយដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ទោសបន្ថែមមួយឬច្រើនដូចខាងក្រោមអាចត្រូវបានប្រកាស :

១- ការដកសិទ្ធិពលរដ្ឋខ្លះជាស្ថាពរឬសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

២- ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រកបមុខរបរជាស្ថាពរឬសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំកាលបើបទល្មើសនេះបានប្រព្រឹត្តក្នុងការប្រកបមុខរបរឬក្នុងឱកាសនៃការប្រកបមុខរបរនេះ។

៣- ការហាមឃាត់នូវការស្នាក់អាស្រ័យនៅសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី១០(ដប់)ឆ្នាំចំពោះបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ និងសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំចំពោះបទល្មើសមជ្ឈិម។

៤- ការហាមឃាត់ទណ្ឌិតបរទេសនូវការចូលមកនិងស្នាក់អាស្រ័យនៅក្នុងទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាស្ថាពរឬសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

៥- ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសឬដែលមានគោលដៅប្រព្រឹត្តបទល្មើស។

៦- ការរឹបអូសវត្ថុឬមូលនិធិដែលជាទីដៅនៃបទល្មើស។

៧- ការរឹបអូសផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស។

៨- ការរឹបអូសនូវឧបភោគភណ្ឌ សម្ភារៈ និងគ្រឿងសង្ហារិមតែងលំអទីតាំង ដែលក្នុងទីតាំងនោះបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត។

៩- ការរឹបអូសនូវយានយន្តរបស់ទណ្ឌិតមួយគ្រឿងឬច្រើនគ្រឿង។

១០- ការហាមឃាត់ចំពោះការកាន់កាប់ឬយកតាមខ្លួននូវអាវុធជាតិផ្ទុះជាស្ថាពរឬសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

១១- ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ត្រៀមរៀបចំបទល្មើសឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាស្ថាពរឬសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

១២- ការហាមឃាត់ការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានដែលបើកជាសាធារណៈឬដែលប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជនជាស្ថាពរឬសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

១៣- ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ។

១៤- ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសសម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី២(ពីរ)ខែ។

១៥- ការចេញផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ។

១៦- ការបាក់ផ្សាយសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសតាមគ្រប់មធ្យោបាយគមនាគមន៍សោតទស្សន៍សម្រាប់រយៈពេលមិនលើសពី៨(ប្រាំបី)ថ្ងៃ។

មាត្រា ៤៦. – ទោសបន្ថែមអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសពុករលួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៣៧(បទទទួលផលនៃបទល្មើសពុករលួយ)នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី១០ ០០០ ០០០(ដប់លាន)រៀល ដល់១០០ ០០០ ០០០(មួយរយលាន)រៀល និងត្រូវទទួលទោសបន្ថែមមួយឬច្រើនដូចខាងក្រោមនេះ :

១- ការរំលាយចោល។

២- ការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ។

៣- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមួយឬច្រើន។

៤- ការបណ្ដេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ។

៥- ការហាមឃាត់ចំពោះការអំពាវនាវជាសាធារណៈដល់ការសន្សំសំចៃ។

៦- ការហាមឃាត់ចំពោះការចេញមូលប្បទានបត្រ ក្រៅពីមូលប្បទានបត្រដែលបញ្ជាក់ដោយធនាគារណាមួយ។

៧- ការហាមឃាត់ចំពោះការប្រើបណ្ណទូទាត់។

៨- ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលប្រើសម្រាប់ធ្វើការរៀបចំឬប្រព្រឹត្តបទល្មើស។

៩- ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើអាជីវកម្មលើគ្រឹះស្ថានដែលបើកចំហដល់សាធារណជនឬដែលបានប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន។

១០- ការរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ ឬវត្ថុណាមួយដែលប្រើសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសឬដែលមានគោលដៅសម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស។

១១- ការរឹបអូសនូវវត្ថុឬមូលនិធិដែលជាទីដៅនៃបទល្មើស។

១២- ការរឹបអូសផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើស។

១៣- ការរឹបអូសនូវឧបភោគភណ្ឌ សម្ភារៈ និងចលនវត្ថុនៅក្នុងទីកន្លែងដែលបទល្មើសបានប្រព្រឹត្ត។

១៤- ការបិទផ្សាយនៃសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោស។

១៥- ការចេញផ្សាយនូវសេចក្ដីសម្រេចផ្ដន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានឬផ្សាយតាមមធ្យោបាយគមនាគមន៍សោតទស្សន៍។

មាត្រា ៤៧. – ការផ្សាយចេញនូវកំណត់ត្រារបស់ធនាគារ

គ្រឹះស្ថានឥណទានឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុង [illegible]

ព្រហ្មទណ្ឌណាមួយត្រូវបានធ្វើប្រឆាំងនឹងអ្នកដឹកនាំ ឬអាណត្តិនៃគ្រឹះស្ថាន ឬស្ថាប័ននោះឡើយ ប្រសិនបើប្រតិបត្តិការនោះត្រូវបានអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ លើកលែងតែក្នុងករណីដែលរកឃើញថាមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមុន ដើម្បីរៀបចំបន្លំជាមួយម្ចាស់ប្រាក់ឬអ្នកធ្វើប្រតិបត្តិការ។

មាត្រា ៤៨. – សេចក្តីសម្រេចរឹបអូស

នៅពេលដែលបុគ្គលណាមួយ ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពីបទល្មើសពុករលួយ តុលាការត្រូវសម្រេចរឹបអូសផលនៃអំពើពុករលួយទាំងអស់ដែលរួមមានទ្រព្យសម្បត្តិ សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ទាំងអស់ដែលជាកម្មវត្ថុនៃអំពើពុករលួយទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ។

ប្រសិនបើផលនៃអំពើពុករលួយខាងលើ ត្រូវបានបំប្លែងទៅជាទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងពីសភាពដើម ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវបានបំប្លែងនេះក៏ត្រូវក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃការរឹបអូសដល់ទីកន្លែងដែលទ្រព្យសម្បត្តិនេះតាំងនៅផងដែរ។

ប្រសិនបើផលនៃអំពើពុករលួយនេះបង្កើតឱ្យមានជាចំណូលឬផលដទៃផ្សេងទៀត ចំណូល និងផលទាំងនេះក៏ត្រូវរឹបអូសផងដែរ។

ប្រសិនបើផលទាំងនោះរលាយបាត់ឬបាត់បង់តម្លៃ តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យទូទាត់តម្លៃដើមនៃផលទាំងនោះ។

មាត្រា ៤៩. – ការទាមទារឱ្យបញ្ជូននូវផលនៃបទល្មើសពុករលួយ

នៅក្នុងករណីដែលរកឃើញថាទ្រព្យសម្បត្តិនិងផលនៃអំពើពុករលួយត្រូវបានរក្សាទុកនៅក្នុងរដ្ឋបរទេស អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីទាមទារយកទ្រព្យសម្បត្តិនិងផលទាំងនោះមកកម្ពុជាវិញ តាមមធ្យោបាយនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាអន្តរជាតិ។ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាក៏ត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយប្រទេសដទៃដែលលើកសំណើសុំបញ្ជូនទៅវិញនូវផលនៃបទល្មើសពុករលួយដែលត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ជំពូកទី៧
បន្តាប្ប័ននិងជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក

មាត្រា ៥០. – បទប្បញ្ញត្តិដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងរឿងបត្យាប័ន

បទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី២ មាតិកាទី១ គន្ថីទី៩នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌត្រូវយកមកអនុវត្តក្នុងរឿងបត្យាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសពុករលួយ។

មាត្រា ៥១. – ជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក

ក្នុងករណីបទល្មើសពុករលួយ អាជ្ញាធរតុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអាចប្រគល់អំណាចឱ្យទៅអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយ និងអាចទទួលអំណាចពីអាជ្ញាធរតុលាការនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយដែរ ដើម្បី :

១- ប្រមូលយកសក្ខីភាពឬយកចម្លើយដែលឆ្លើយតាមផ្លូវតុលាការ។

២- ឱ្យដំណឹងពីលិខិតផ្សេងៗរបស់តុលាការ។

៣- ធ្វើការឆែកឆេរ ឃាត់ទុក និងដកហូត។

៤- ធ្វើការពិនិត្យវត្ថុនិងទីកន្លែង។

៥- ផ្តល់ព័ត៌មាននិងវត្ថុតាង។

៦- ផ្តល់ឯកសារកំណត់ហេតុជាច្បាប់ដើមឬសេចក្តីចម្លងដោយមានបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមនៃឯកសារនិងសំណុំរឿងរាប់ទាំងសេចក្តីស្រង់បញ្ជីប្រាក់ពីធនាគារ ឯកសារគណនេយ្យ សំណុំរឿងរបស់ក្រុមហ៊ុននិងឯកសារពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងលិខិតយថាភូតឬលិខិតឯកជន។

៧- បង្ហាញ ឬផ្តល់សាក្សីអ្នកជំនាញ ឬជនដទៃទៀត រាប់ទាំងជនជាប់ឃុំខ្លួនផងដែលយល់ព្រមជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេតឬយល់ព្រមចូលរួមក្នុងនីតិវិធី។

៨- កំណត់អត្តសញ្ញាណឬស្រាវជ្រាវរកធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ និងសម្ភារៈទាំងឡាយដែលបានមកពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនិងមធ្យោបាយបទល្មើស។

៩- ដាក់ក្រោមវិធានការរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវផលិតផលនិងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើសពុករលួយព្រមទាំងបរិក្ខារសម្ភារៈដែលប្រើប្រាស់ឬទុកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសពុករលួយ។

១០- បាត់ឱ្យអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចដែលបញ្ជាឱ្យធ្វើការរឹបអូស ដកហូត ឬយកមកវិញនូវផលិតផល ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សម្ភារៈទាំងឡាយដែលបានមកពីការប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយ។

១១- បញ្ជាឱ្យធ្វើការរឹបអូសវត្ថុទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងចំណុចខាងលើ។

១២- ឱ្យដំណឹងអំពីការចោទប្រកាន់តាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

១៣- សួរចម្លើយជនត្រូវចោទតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

១៤- រកឱ្យឃើញនិងកំណត់អត្តសញ្ញាណសាក្សីនិងជនសង្ស័យ។

មាត្រា ៥២.- ករណីពលរដ្ឋខ្មែរដែលមានសញ្ជាតិលើសពីមួយ

ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយនិងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធមានកាតព្វកិច្ចស្វះស្វែងរកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិនិងជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកអំពីស្ថានភាពទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពលរដ្ឋខ្មែរដែលមានសញ្ជាតិលើសពីមួយ។

មាត្រា ៥៣.- នីតិវិធីជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមក

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាឬកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគីនិងពហុភាគី និងច្បាប់ជាតិជាធរមាន។

ជំពូកទី៨

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៤.- ការរៀបចំដំណើរការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយនិងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវរៀបចំឱ្យមានក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយនិងអង្គភាពប្រឆាំងអំពើពុករលួយក្នុងរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ) ខែយ៉ាងយូរ។

អង្គភាពដើមប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តភារកិច្ចប្រឆាំងអំពើពុករលួយតាមច្បាប់ជាធរមាននិងផ្សព្វផ្សាយច្បាប់នេះរហូតដល់ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវបានរៀបចំហើយទើបអង្គភាពដើមប្រឆាំងអំពើពុករលួយនេះត្រូវរំលាយ។

ជំពូកទី៩

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៥.- និរាករណ៍

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៥៦.- ការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់។

មាត្រា ៩៧.- ការអនុវត្តច្បាប់

បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះ បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងពីបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៦ នៃច្បាប់នេះត្រូវយកមកអនុវត្តភ្លាម។

បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងនៅក្នុងជំពូកទី៦នៃច្បាប់នេះមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែ ក្រោយពេលដែលក្រមព្រហ្មទណ្ឌត្រូវបានអនុវត្តទាំងស្រុង។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០១០
នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាជាវិសាមញ្ញនីតិកាលទី៤។
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ២០១០

ប្រធានរដ្ឋសភា

សម្ដេចអគ្គមហាពញាចក្រី ហេង សំរិន